

Søg...

13. juli 2017

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt (

The Mummy

Tekst

Print denne side

Send som email ([mailto:?](mailto:?subject=Planet%20Pulp%20%3A%20The%20Mummy&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20mummy%2F)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20The%20Mummy&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20mummy%2F)

Rodet, småkedelig og med uklare ambitioner; den nye The Mummy skuffer desværre ganske fælt. Men hvis man, som jeg, ikke har brug for flere gentagelser af gamle film, er det måske meget fint hvis filmen fortjent fejler ved billetlugerne?

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/the_mummy_2017/the_mummy_plakat_stor.jpg)I år 1127 bliver en korstogsridder i London begravet sammen med en vigtig genstand fra Egypten. I nutiden finder man under en udgravning den selvsamme grav. Det skal naturligvis undersøges nærmere.

Så klippes der igen tilbage i tiden, denne gang til det gamle Egypten, hvor vi bliver vidner til prinsesse Ahmanets grusomme gerninger (hvor hun sælger sin sjæl til guden for ondskab Set for at

få magt).

Hendes gerninger betyder, at hun straffes, og via et omfattende ritual bliver hun spærret inde i en sarkofag, der begravnes langt væk fra Egypten i en hemmelig hule, hvor sarkofagen sænkes ned i en sø af kviksølv, der skal holde Ahmanets ondskab fanget til evig tid.

Mumien i hullet

Så tager vi en dyb indånding, da handlingen springer frem til nutidens Irak, hvor filmens hovedperson, lykkeridderen og soldaten Nick Morton (Tom Cruise) ved et tilfælde finder frem til netop den hemmelige hule, hvor Ahmanet ligger spærret inde i.

Vupti, så kommer sarkofagen op på et fly som, sammen med Nick, har kurs mod England. Men noget går naturligvis galt, og flyet styrter ned.

Man tror, at Nick er død, men noget har holdt liv i ham, noget der har store planer, noget ondt, altså noget meget ondt – jeg hvisker “Ahmanet” uden at afsløre for meget.

Efter et mellemspil i Oxford sætter vi kursen mod London, hvor vi møder en hr. Edward Hyde, der leder en hemmelig organisation, der bekæmper ondskab.

Men hvad gør Nick, hvad vil ondskaben, hvorfor skal de samme flashbacksekvenser gentages, tror den voice over, at vi er dumme, og drikker Jekyll Red Bull? Jeg vil ikke røbe mere her.

Skrækikon

Mumien er et af de helt store skrækikoner. Trådene tilbage til det gamle Egypten, måden man balsamerede ligene på og selve grundpræmissen om forbandelse, om det evige liv og den grusomme ondskab.

Både i filmverdenen og i litteraturen er mumien en populær skikkelse. I forhold til filmbranchen er det noget, vi kan takke Universal for (og sidenhen også Hammer, men det er en anden historie).

Grundpillen er

The Mummy

fra 1932, altså den med Boris Karloff, som var en vigtig del af serien Universal Monsters, der også tæller klassikere som **Dracula** (<http://www.planetpulp.dk/?p=11006>) (1931), **Frankenstein** (<http://www.planetpulp.dk/?p=9144>) (1931) og **The Wolf Man** (<http://www.planetpulp.dk/?p=1592>) (1941) for blot at nævne et mægtigt udvalg blandt mange herlige film.

Gode, gamle monstre

Det er netop de gamle Universal-film, eller selve universet, som den nye **The Mummy** trækker på og som den nye franchise, Dark Universe, skylder alt.

Franchise er bestemt ikke noget nyt begreb, når man kigger tilbage gennem filmhistorien. Specielt i studiedagene, hvor instruktører og skuespillere var i stald hos det samme studie i mange år.

Dengang blev det ofte til filmserier, som netop er kendetegnet ved genkendeligheden og ved, at man mere eller mindre er garanteret X antal solgte billetter, da mennesker ofte er kulturelle flokdyr, der gerne ser det samme som alle andre og gerne ser det igen og igen.

Her har vi **Tarzan** som et godt gammelt eksempel. Og **Batman** og **Superman**. I Danmark har vi jo **Olsen Banden** og **Far til Fire**.

Den længst kørende filmfranchise er nok **James Bond**-serien, der fortsat skovler penge ind, selvom både folkene foran og bagved kameraet er udskiftet mange gang. **Bond** er et godt brand.

Hvornår noget går fra at være en serie af film til at blive en franchise, kan man altid diskutere. Marvels store satsning, MCU, er vor tids største kommercielle franchise-succes.

Så det er denne stolte franchise-tradition, som Universal igen forsøger at genoplive. Sidst gik det jo meget godt med Stephen Sommers' kulørte og meget underholdende **The Mummy** fra 1999, der også fik to efterfølgere og en spin-off-serie.

I 2004 kom så den store Universal-homage, **Van Helsing** (<http://www.planetpulp.dk/?p=1579>), som Stephen Sommers også stod bag, og det var en kæmpe rodebunke. Det er jo så også risikoen når man forsøger at samle 100 film i én film.

Blottet for originalitet

Hvis man ser på listen over filmhistoriens største kommercielle succeser, så er franchise/filmserierne mere end godt repræsenteret.

Filmfolkene skal ikke bruge det samme krudt på at fortælle om et helt nyt univers, da folk jo kender (og gerne vil se det, de kender) dem.

Se blot på listen over de mest succesfulde film, som – inflation eller ej – er domineret af nyere film, hvoraf de fleste tilhører en franchise. **Star Wars**, **MCU**, **Fast & Furious**, **Harry Potter**, **LOTR/The Hobbit**, **Transformers** og **Jurassic Park** er eksempler.

Ofte resulterer det i film, som tjener mange penge, men også film, som stort set er blottet for originalitet og vovemod, da man netop er bange for at skuffe det publikum, som man tror ved hvad vil have.

Det ender ofte i omskrivninger, *reshoots* og for mange kokke ind over, så man skjuler de individuelle krydderier og skaber et produkt, som flest mulige mennesker kan nyde, uden at de brokker sig.

Nøjagtigt som det er tilfældet med McDonalds.

Man kan sige, hvad man vil, og det vil jeg også gøre, men det er sgu' lidt en mangel på kreativitet/mod, at man satser på det sikre eller genopliver noget, der var sikkert engang.

Det kan godt lyde som noget pladderhumanistisk og idealistisk sludder. Filmene skal jo tjene penge ind osv., det frie marked og min bare røv. Det hjælper bare ikke på, at der lige nu tisses synkront i bukserne i både litteratur og filmbranchen (og sikkert også i computerspilsbranchen, som jeg med vilje ikke kender så meget til længere).

Vi spises af med remake på remake, sequel på sequel. Hvis der ikke snart kommer et brud (og her taler jeg i den kommercielle top, da der findes masser af gode film i undergrunden), så dør filmbranchen.

Kan man så ikke bare sige, at jeg er en gammel, sur mand og at publikum bare får det, de ønsker? Jo. Men hvis der ikke gøres noget, så sker der ingen ændringer. Så er vi bare lemminger.

Hvad vil filmen? Det virker ikke til at den selv ved det

The Mummy's helt store problem er, at den ikke ved, hvilket ben den skal stå på. Skal det være action-adventure, horror, actionkomedie eller noget helt andet? **The Mummy** fra 1999 satsede meget på komikken og en velcastet Brendan Fraser, og det fungerede godt. Underholdende og sjovt.

The Mummy anno 2017 vil lidt det hele og forsøger for meget. Og så drukner det hele i CGI, flashbacksekvenser (og gentagelser af dem) samt voice over (alarmklokkerne begynder at ringe, da voice over netop ofte bruges til at "redde" fejl i manuskriptet, eller nærmere uklarheder, hvor man ikke tror at publikum fatter, hvad der sker).

Et andet klassisk (og moderne) problem er, at der er alt for mange inde over manuskriptet. Det stikker i alt for mange retninger og rammer ikke plet på nogen områder. Ufokuseret og dovent uden én eneste original ide. Og det er alligevel imponerende.

Et andet problem er, at man ikke føler noget for en eneste af karaktererne. Kong Cruise gør det som sådan udmærket som actionmand, og der er flere rigtig fine scener, men det hele drukner i ligegyldigt bulder og brag i stedet for at udnytte de mørke dele af universet, som ligger åbenlyst lige foran filmskaberne, men som man åbenbart ikke formår at bruge.

Så indtil videre tror jeg bestemt ikke, at Dark Universe kommer til at leve længe, og det gør mig ikke så meget. Men igen, hvis den næste planlagte film, **Bride of Frankenstein** (2019), blæser mig bagud, så er det jo fint.

Jeg vil dog, som man nok godt kan fornemme, hellere se nye film med anderledes idéer, der fejler, end gentagelse på gentagelse, der får kommerciel succes. Hellere risikere at skide i bukserne på

grund af vovemod i stedet for at pisse i bukserne for bare at holde sig varm.

Titel: The Mummy

Instruktør: Alex Kurtzman

Manuskript: David Koepp, Christopher McQuarrie & Dylan Kussman efter historie af Jon Spaihts, Alex Kurtzman & Jenny Lumet

Cast: Tom Cruise (Nick Morton), Russell Crowe (Dr. Henry Jekyll), Annabelle Wallis (Jenny Halsey), Sofia Boutella (Ahmanet)

Foto: Ben Seresin

Klip: Gina Hirsch, Paul Hirsch, Andrew Mondschein

Musik: Brian Tyler

Spilletid: 110 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2017

Produktionsselskaber: Universal Pictures, Dark Universe, Dentsu, Perfect World Pictures, Sean Daniel Company, Secret Hideout

Anmeldt i nr. 141 | 13/07/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43976)

Stikord: Egypten (<http://www.planetpulp.dk/?p=14055>), Mumier (<http://www.planetpulp.dk/?p=5327>)

Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894).

Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide [..]** (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn